

тиран от Касабов. Каравелов отначало приел поканата, съставил и програмата на вестника, ала като се запознал отблизу с мислите и плановете на тия българи, не се съгласил да работи с тях, защото те препоръчвали да се съгласува българското народно дяло с политиката на Русия, а той клонял към самостоятелна тактика и към революция.

Каравелов заварил народното дяло в Ромъния разстроено. От по-раншния „Съзаклят Комитет“ на Касабова имало само остатъци. А през юлия в. „Народност“ спрял да излиза и със това комитета вече съвършено загинал.

На Каравелова се наложило да замести Касабова, който се смятал за наследник на силния и влиятелния между войводите Раковски. Той трябвало да положи ново начало и нови похвати за борба. Теоретически добре подготвен, знаещ революциите и възстанията у другите народи, Каравелов се явил много сериозно с новата си длъжност. Той проучил основно плановете на Раковски, разкритикувал системата за изпращане хайдушки чети из България и намерил, че този начин за борба нема да докара добри сетини. Войводите и четниците гинели без да достигнат някаква съществена полза. Нещо повече. Понеже турските потери измъчвали немилостиво раята и опожарявали селата, през които четите се провирали, самото население почнало да се отнася враждебно към четниците, а понякога невежи, страхливи и безхарактерни или туркофили или гръкомани българи ги издавали на турците.